

نتایج اولیه انتخابات جنجالی ریاست جمهوری افغانستان روز گذشته اعلام شد

نقطه سر خط

ملازهی: هدف آمریکا از مدیریت فرآیند انتخابات زمینه سازی برای صلح با طالبان است

سید مهدی طالبی

روزنامه نگار

زمانی که قلم دیپلمات‌های انگلیسی برای ترسیم مرزهای نقشه منطقه به حرکت در می‌آیند تمام چیزی که برای آنها اهمیت داشت، «منافع امپراتوری بریتانیا» بود و آنچه برایشان هیچ اهمیتی نداشت، «امنیت» مردم منطقه بود. سیاست مشهور «تفرقه بینداز و حکومت کن» بریتانیا حالا در کل منطقه شبه‌قاره هند و غرب آسیا قابل مشاهده است. ایجاد کشورها بدون توجه به خواست مردم و همچنین بدون دینظر گرفتن واقعیت‌های تاریخی و قومی شاید باعث ادامه یافتن حکومت بریتانیا در منطقه نشد، اما تفرقه را در آن نهادینه کرد. افغانستان نمونه‌ای عالی چنین سیاستی است. اختلافات در این کشور هنوز ادامه دارد. دولت مرکزی در افغانستان تنها بر ۵۰ درصد از کشور تسلط دارد و ۵۰ درصد بایمانده اطالیان در اختیار خود گرفته است. با وجود این، کابل از دیرباز با مشکل جدیدی مواجه شده است.

روز گذشته نتایج اولیه انتخابات افغانستان بالاخره بعد از سه ماه از برگزاری آن اعلام شد. کمیسیون انتخابات افغانستان محمد اشرف غنی را حائز اکثریت آرا اعلام کرده است. براساس گزارش این کمیسیون، اشرف غنی با ۹۲۳ هزار و ۸۶۸ رای موفق به کسب ۶۴/۵۰ درصد از کل آرا شده و پس از وی عبدالله عبدالله با کسب ۷۲۰ هزار و ۹۹۰ رای معادل ۳۹/۵۲ درصد از آرا جایگاه دوم را به دست آورده است. در این انتخابات همچنین گلبدین حکمتیار ۳/۸۵ درصد و رحمت الله نبیل نیز ۱/۸۶ درصد از آرا را به خود اختصاص داده‌اند. دیگر کاندیداها نیز کمتر از یک درصد رای داشته‌اند. چهارمین انتخابات ریاست جمهوری افغانستان در تاریخ ششم مهر سال جاری برگزار شد، اما به دلیل اعتراض‌ها نسبت به تقلب در روند برگزاری آن، اعلام نتایج سه ماه به طول انجامید. بیشترین اعتراض‌ها در این میان به طوم انتخاباتی «ثبات و همگرایی» وابسته به عبدالله عبدالله، اعضای وابسته به این تیم انتخاباتی را با خواستار تعویق اعلام نتایج انتخابات، بازشماری آرا و حذف آرای تقلبی و مشکوک از فرآیند اعلام نتایج شده بودند.

عبدالله عبدالله که اصلی‌ترین رقیب اشرف غنی در انتخابات به حساب می‌آمد، تنها چند ساعت پس از اعلام نتایج اولیه انتخابات اعلام کرد نتایج انتخابات را به دلیل تقلب گسترده در آن نمی‌پذیرد. عبدالله عبدالله در بیانیه‌ای که در این باره صادر کرده، آورده است: «کمیسیون انتخابات بدون رسیدگی به درخواست‌ها و اعتراضات قانونی- فنی ثبات و همگرایی و دیگر تیم‌های انتخاباتی مرتبط به تقلب‌های گسترده و نظام‌مند، برخلاف احکام صریح قانون، طرز العمل‌ها و لوائح انتخابات و پیش از تصفیه بیش از ۳۰۰ هزار آرای باطل و مشکوک، ارقامی را تحت عنوان نتیجه ابتدایی انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۹۸ اعلام کرد. رهبر تیم انتخاباتی ثبات و همگرایی در ادامه بیانیه خود بر استفاده از تمام ابزار و وسایل قانونی برای دفاع از آرای مردم تأکید کرده و اعلام کرد: «حکومت برخاسته از تقلب و آرای تقلبی را هرگز قبول نمی‌کنیم، زیرا نتیجه انتخابات بدون تفکیک آرای قانونی و غیرقانونی مشروعیت ندارد.» عبدالله عبدالله همچنین اعلام کرد به‌زودی در یک نشست خبری جزئیات موضع گیری و تصمیم‌های آینده این تیم انتخاباتی را با مردم در میان می‌گذارد. در سویی دیگر رحمت الله نبیل، رهبر تیم انتخاباتی «امنیت و عدالت» که در انتخابات نفر چهارم شده است، در بیانیه‌ای اعلام کرد کمیسیون

روز گذشته نتایج اولیه انتخابات ریاست جمهوری افغانستان بعد از سه ماه اعلام شد. بنابر اعلام کمیسیون انتخابات محمد اشرف غنی توانسته اکثریت آرا را به دست بیاورد. عبدالله عبدالله اصلی‌ترین رقیب او در انتخابات اعلام کرده است نتایج را به دلیل وجود تقلب در روند برگزاری و شمارش آرا نمی‌پذیرد. تیم او نیز گفته عواقب بحرانی شدن وضعیت در افغانستان وضعیت افغانستان را بعد از اعلام نتایج اولیه و موضعگیری طرفین درگیری چگونه ارزیابی می‌کنید؟

اگر عبدالله عبدالله نتایج انتخابات را نپذیرد و احتمال وجود داشته که اگر این میزان رای حذف عبدالله و تیم او به‌طور کلی نتایج را رد کنند و حاضر به هیچ‌گونه مصالحه‌ای نشوند و برون به سمت تشکیل یک دولت موازی در شمال کشور. این اتفاق به معنای تشکیل دو دولت در افغانستان خواهد بود. یک دولت در کابل و بخشی از کشور و نیز یک دولت در مناطق شمالی افغانستان. اما باید دید شرایط به اندازه‌ای آماده است که عبدالله عبدالله قادر به انجام چنین اقدامی باشد یا نه. به نظر بنده این شرایط برای تحقق این احتمال مساعد نیست.

یکی از دلایل مساعد نبودن شرایط این است که درون جبهه شمال هم اکنون وحدت نظر وجود ندارد و برخی‌ها در این جبهه با عبدالله عبدالله اختلاف نظر دارند و در صورت اقدام او برای تشکیل دولت با وی زاویه پیدا خواهند کرد، به عنوان مثال شخصی مانند عطا محمد نور که یکی از شخصیت‌های مهم جبهه شمال است، حاضر نخواهد شد چنین مسأله‌ای را بپذیرد، در نتیجه احتمال

تشکیل چنین دولتی پایین است. در کنار این موضوع این خطر نیز وجود دارد که در صورت اقدام جبهه شمال برای تشکیل دولت، خطر جنگ داخلی پیش خواهد آمد. در چنین وضعیتی گروه‌های مختلف ممکن است برای حفظ موقعیت خود دست به سلاح ببرند. در صورت وقوع این اتفاق خطر تجزیه قومی کشور نیز وجود دارد. در این صورت یک دولت تحت عنوان «خراسان» در شمال افغانستان به وجود می‌آید و یک دولت نیز به نام «پشتونستان» در جنوب تشکیل می‌شود. چنین خطراتی وجود دارد می‌تواند با این وضعیت پیچیده‌ای که پیش آمده سازش کنند یا نکنند. چنین مسأله‌ای هم بستگی به موضع گیری‌های جناح عبدالله دارد.

احتمال دوم به موضوع طالبان مرتبط است. گروه طالبان با آمریکا وارد مذاکره شده و به نتایجی رسیده‌اند. براساس توافقات صورت گرفته این گروه قرار است در آینده شریک قدرت شوند. در تحلیل تحولات فعلی افغانستان پیرامون انتخابات موضع آمریکا و طالبان هم مطرح است. به نظر می‌رسد اعلام کردن نام اشرف غنی به عنوان رئیس جمهور، بخشی از توافقات پنهانی بین آمریکایی‌ها و طالبان است، زیرا این گروه به هیچ‌عنوان با عبدالله عبدالله و جبهه شمال حاضر به معامله نبودند و این مسئله هم به سابقه دشمنی دیرینه دو گروه و جنگ‌های میان آنها بازمی‌گردد. شاید بتوان گفت بخشی از انتخاباتی که انجام شد و عبدالله عبدالله به آن معترض است، راجع به این است که زمینه‌سازی شود برای مذاکره طالبان و دولت کنونی مستقر در کابل که تحت ریاست اشرف غنی است. طالبان به هیچ‌عنوان حاضر به مذاکره با دولت وحدت ملی افغانستان که عبدالله عبدالله نیز در آن حضور داشت، نبود، احتمالاً دولت جدیدی در کابل بر سر کار می‌آید و پنهانی برای طالبان می‌شود که با چنین دولتی وارد مذاکره شود و با پذیرش آتش بس سهم خود را از این مرحله به دست بیاورند.

البته طالبان با آن ذهنیت انحصارطلبی که دارد به حداقل راضی نمی‌شود بلکه حداکثر قدرت را در کابل می‌خواهد. اینجا یک احتمال وجود دارد. و آن دخالت مجدد آمریکا در روند انتخابات است. احتمال دارد آمریکایی‌ها همانند دور قبلی انتخابات بیایند و انتخابات را دور بزنند و به طرف‌های سیاسی بگویند حالا که وضعیت انتخابات این گونه شده و شما نتوانسته‌اید به نتیجه برسید، بیاید و مدل ما را برای تشکیل دولت و حل اختلافات بپذیرید.

عبدالله عبدالله معتقد است ۳۰۰ هزار رای تقلبی در انتخابات وجود داشته که اگر این میزان رای حذف شود او رئیس جمهور خواهد بود ولی عملاً کمیسیون انتخابات براساس مصالح دیگری که در نظر داشته اشرف غنی را به عنوان رئیس جمهور اعلام کرده است. در کنار این مسائل نیروهای دیگری مانند عطا محمد نور نیز وجود دارند که به نظر می‌رسد در حال وارد شدن به معاملات سیاسی دیگری هستند تا جای عبدالله عبدالله و تیم او را بگیرند و تیم جدیدی از جبهه شمال به وجود بیاورند.

همه این مسائل را وقتی کنار هم دیدگر باردهیم ضمن اینکه ابهامات زیاد است درباره انتخابات ریاست جمهوری و این انتخابات مشروعیتی برای دولت جدید به وجود نمی‌آورد، به دلیل اینکه کمتر از دو میلیون نفر شرکت کردند. انتخابات ریاست جمهوری بسیار ضعیف برگزار شد زیرا مردم نامید بودند. مردم به خاطر اتفاقاتی که در انتخابات قبلی رخ داد و آن را با شکست مواجه کرد به این نتیجه رسیدند که نمی‌توان روی سیستم دموکراسی در این کشور حساب کرد.

اگر طالبان بپذیرد به عنوان شریک قدرت در افغانستان حضور پیدا کند قدرت در این کشور بار دیگر به سمت طالبان نیزه شدن پیش خواهد رفت. آمریکایی‌ها نیز این مسأله را فهمیده‌اند که دیگر شرایط به گونه‌ای نیست که بتوان یک گروه اقلیت از لیبرال دموکرات‌ها را که به لحاظ ذهنی غرب‌گرا هستند به زور شمشیر در قدرت نگاه داشت. به هر حال موقعیت لیبرال دموکرات‌های مورد حمایت آمریکا به تدریج در افغانستان تضعیف خواهد شد و طالبان مجدداً در موضع برتر قرار خواهد گرفت.

چرا رهبرانی مثل عطا محمد نور و ژنرال دوستم روی خوشی به آقای عبدالله عبدالله نشان نداده‌اند. برخی تحلیلگران گفته‌اند مخالفت این افراد با عبدالله عبدالله در حالی که باید براساس مصالح جناحی در کنار او قرار می‌گرفتند، به دلیل بازگیری‌هایی است که آمریکا به نفع اشرف غنی انجام داده و سیاستمداران درجه دو و سه را به سمت رئیس جمهور افغانستان متمایل کرده است. این موضوع را چگونه ارزیابی می‌کنید و آیا تحلیل درستی است؟

بله، تحلیل درستی است. این اتفاق به این دلیل است که آمریکایی‌ها در افغانستان به لحاظ نظامی شکست خوردند. درست است که آمریکایی‌ها مانند شوروی شکست در افغانستان را نپذیرفته‌اند و از این کشور بیرون نرفته‌اند، اما تجربه ثابت کرده که آنها نیز نمی‌توانند ابزار نظامی را برای ایجاد امنیت به کار ببرند. بنابراین آمریکایی‌ها به سمت راه‌حل سیاسی رفته‌اند، راه‌حل سیاسی هم این گونه است که باید طالبان را به عنوان یک قدرت در افغانستان بپذیرند.

هم‌اکنون نیز ۵۰ درصد از خاک افغانستان عملاً در اختیار طالبان است و در چنین شرایطی باید دید آمریکایی‌ها چه کاری انجام می‌دهند. آمریکایی‌ها برای اینکه بتوانند در افغانستان بمانند، با طالبان مصالحه کرده‌اند. یک دولت ضعیف را به ریاست اشرف غنی روی کار می‌آورند و از طرف دیگر سعی می‌کنند پایگاه‌های نظامی خود را در این کشور حفظ کرده و از این طریق بخشی از نیروهایشان را هم از این کشور خارج کنند. آمریکایی‌ها دیگر نمی‌خواهند در جنگ دخالت کنند تا به سرنوشت اتحاد شوروی سابق گرفتار شوند. آمریکایی‌ها این فرمول را به‌طور جدی دنبال می‌کنند تا به شکل آبرومندانه‌ای بخشی از نیروهای خود را در افغانستان خارج کنند، اما با این حال چند پایگاه نظامی را در اختیار خود نگه دارند.

سال ۲۰۱۹ افغانستان ۲۷ میلیون جمعیت داشته است که می‌شود بیش از ۲۰ میلیون نفر واجد شرایط شرکت در انتخابات، اما در کل انتخابات ریاست جمهوری برگزار شده در این سال حدود دو میلیون نفر رای داده‌اند. دلیل مشارکت پایین مردم در افغانستان چیست؟

بخشی از این مشارکت پایین مردم در انتخابات

مربوط است به فرمولی که جان کری، وزیر خارجه اسبق آمریکا در انتخابات ریاست جمهوری قبلی پیاده کرد و انتخابات را دور زد. این فرمول شکست خورد و مردم افغانستان از این مسأله که بتوان یک حکومت لیبرال دموکرات در این کشور بر سر کار آورد، ناامید شده‌اند. در کنار آن طالبان نیز بار دیگر در حال بازگشت به قدرت است و قدرت جناح‌های سنتی در افغانستان بیشتر از جناح لیبرال‌ها است. لیبرال‌ها در سطحی معمولی و با حمایت‌های آمریکا به قدرت رسیدند و وقتی آمریکایی‌ها شکست را بپذیرند و به طالبان اجازه حضور در قدرت را بدهند، این گروه‌های لیبرال تضعیف خواهند شد. طالبان در کوتاه مدت شراکت در قدرت را خواهد پذیرفت، اما در بلندمدت تمام قدرت را می‌خواهد.

واقعیت این است که آمریکا در این قضیه در حال انجام معامله است. این معامله برای این در حال انجام است که آمریکا می‌خواهد در افغانستان باقی بماند. تلاش آمریکا برای باقی ماندن در این کشور هم به دلیل نزدیکی به مرزهای ایران و نیز رقابت‌هایی است که با چین و روسیه دارد. از طرف دیگر آمریکا نمی‌خواهد شکست نظامی را بپذیرد و آن را تحمل کند. به همین دلیل آمریکایی‌ها از زمان باراک اوباما به سمت این رفتند تا راه‌حل عادلانه‌ای برای جنگ افغانستان پیدا کنند و با طالبان به نوعی کنار آمدند. الان ماموریت اصلی زلمای خلیل‌زاد، نماینده آمریکا در امور افغانستان این است که طالبان را قانع کند از نظریه نظامی نمی‌توانید به قدرت برسید، اما از طریق سیاسی می‌توانید به قدرت راه پیدا کنید. از این راه، طالبان سلاح را بر زمین می‌گذارند، تبدیل به حزب سیاسی می‌شود و اگر در انتخابات پیروز شد، به قدرت کامل نیز می‌تواند برسد. ساختار قدرت در افغانستان نیز آن ساختار ایجاد شده در اجلاس «پن» نخواهد بود و قانون اساسی تغییر خواهد کرد. احتمال دارد با این کار، قانون اساسی جدید افغانستان را به یک کشور فدرال تبدیل کنند، به نحوی که طالبان در نواحی جنوبی و پشتون نشین دولت محلی خود را تشکیل بدهد و سسپهی از قدرت را نیز در دولت مرکزی در دست بگیرد که از نظر بنده سهم برتر در اختیار این گروه قرار خواهد گرفت. در این چارچوب تاجیک‌ها و هزاره‌ها نیز حکومت محلی مخصوص به خود را تشکیل خواهند داد و به نسبت وزن خود در دولت

مرکزی سهم خواهند گرفت. چنین وضعیتی برای آینده افغانستان قابل تصور است، البته در صورتی که مسأله به روال عادی پیش بروند. اگر اوضاع عادی نباشد و جنگ داخلی پیش بیاید، افغانستان تجزیه خواهد شد؛ چیزی که نیازمند توافق آمریکا و روسیه خواهد بود. روس‌ها ترجیح می‌دهند در صورتی که نتوانند در افغانستان نفوذی به دست بیاورند و این کشور به دست طالبان بیفتد یا داعش در آن سر برآورد و به دنبال آن مشکلاتی برای آسیای مرکزی و جمهوری‌های مسلمان نشین روسیه ایجاد شود، افغانستان تجزیه شده و یک خط حائل بین رادیکال اسلامی و روسیه کشیده شود. چینی‌ها نیز به دلیل اینکه نگرانی‌هایی مشابه روس‌ها دارند، به خصوص مشکلات مربوط به جدایی طلبی در استان مسلمان نشین «سین کیانگ» احتمال دارد در توافقات مربوط به تجزیه افغانستان شرکت کنند. البته آینده افغانستان را نمی‌شود به سادگی پیش بینی کرد و هر لحظه امکان دارد دگرگونی‌ای پیش بیاید. در شرایط فعلی اگر عبدالله عبدالله مقاومت کند و این مقاومت آنقدر حاد باشد که او در شمال دولت تشکیل دهد، احتمال جنگ داخلی و تجزیه وجود خواهد داشت، در غیر این صورت آمریکایی‌ها مجدداً دخالت کرده و فرمول جدیدی را برای دولت جدید ارائه خواهند کرد که طالبان نیز در آن حضور دارد. آمریکایی‌ها تشکیل یک دولت موقت را در نظر دارند تا این دولت بتواند راه‌حلی پیدا کند. به هر حال اشرف غنی بازی زیرکانه‌ای انجام داد و براساس خواست آمریکا و طالبان انتخاباتی را برگزار کرد که خود در آن پیروز شده، اما افغانستان با مشکل مواجه شده است. در این وضعیت دولت به دلیل مشارکت پایین مردم مشروعیت ندارد و مجبور خواهد بود به قدرت‌های خارجی مانند آمریکا بیشتر تکیه کند.

در این وضعیت سناریوی مطلوب ایران در افغانستان چیست؟

سناریوی مطلوب ایران این است که در افغانستان نه جنگ داخلی رخ بدهد، نه تجزیه شود و نه به حالت فدرال دربیاید. سناریوی مطلوب ایران این است که یک دولت قدرتمند مرکزی در کابل بر سر کار بیاید که بتواند تمام گروه‌های قومی را جذب کند و طالبان نیز در آن دست برتر را نداشته باشد.

مدرك فارغ التحصيلی اینجانب مریم شریفی فرزند رحمت‌اله به شماره شناسنامه ۳۲۵ صادره از زنجان در مقطع کارشناسی پیوسته رشته مهندسی برق - الکترونیک صادره از واحد دانشگاهی کرج با شماره ۸۲۱۱۵۲۴۷۵۵۵ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج به نشانی کرج، رجایی شهر، تقاطع بلوار شهید مودن و استقلال، مجتمع دانشگاهی امیرالمؤمنین ارسال نماید.

برگ سبز، سند کمپانی و شناسنامه مالکیت وسیله نقلیه خودرو پوز آردی مدل ۸۵ به رنگ نوک مدادی - روغنی به شماره موتور ۱۱۷۸۵-۳۲۴۵۴ و به شماره شاسی ۲۳۴۲۶۳۸۳ و به شماره پلاک ۵۴-۶۶۶-۶۲ به نام سیدمسعود سادات منش مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو سواری سایپا IEX مدل ۹۲ به رنگ سفید - روغنی به شماره موتور ۴۸۶۲۴۰۱ و به شماره شاسی ۱۲۱۰۰۱۲۴۱۹۲۷ NAS۴ و به شماره پلاک ۲۴-۷۹۴ ق ۳۳ به نام قاسم جلیزی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

سازمان آگهی‌های روزنامه فرهیختگان
Advertisement's Organization
تلفن: ۰۱۸-۶۶۳۳۸۰۴۶-۶۶۳۳۸۰۴۶ (۰۲۱)
فکس: ۰۱۷-۶۶۳۳۸۰۴۶ (۰۲۱)
تماس با ما :
ایمیل: a66348018@gmail.com

صدای نخبگان، نگاه جوانان
روزنامه فرهیختگان
FARHIKHTEGAN
@farhikhtegandaily